

מלח הארץ ועוד שירים

מלח הארץ

והייתי כעיר זרועת מלח
שאינה מעלה אפלו כמשון
וכל העובר עלי יהום וישרק
וכל החולף עלי תאכלנה רגליו.
ולא נותרה בי אבן על אבן שתחסם
את רוח הים הזוממת להצן את מצחי
הקודת. ואל האפק נפערתי עד
הייתי כלי אפק אין אפק.
וילדי חוזים בי ולא מרחוק
ורואים אותי ולא מקרוב
וזעקים אלי
וחותרים אלי
ותחתי.
ואני מלח הארץ.

יופי. סונט חסר שורה

לנתן זך
איני מוצא מלים לתאר יפין
כמשחזר ציורי מופת שמכחלו כושל
כשעליו לגעת במדונה שאין משל
לה שנבלעה עם השנים באפל התמונה
או בחמה המורידה את הרקיע
אחרי שזה מכבר שקעה
בנרתיקה

איני מוצא את הקול ללחש יפין
כמו רגלי אשר נשמרת אל נפשה איך לא

לְרַמֵּס מְרַבֵּד עֲלֵים כְּמוֹשִׁים וּמְשַׁכְּרֵי
גִּוְנִים בִּיעַר הַשְּׁחֹר מְשַׁחַר
בְּטָרֵם עֲלוֹת
הַכּוֹרֵת

דִּבּוּר

הָיָה בִּינֵינוּ סוּד שִׁיחַ.
מִלְמוּל סָתוּם.
מִרְחוֹק אֶפְשֶׁר הָיָה לְחַשֵּׁב
תְּפִלָּה.

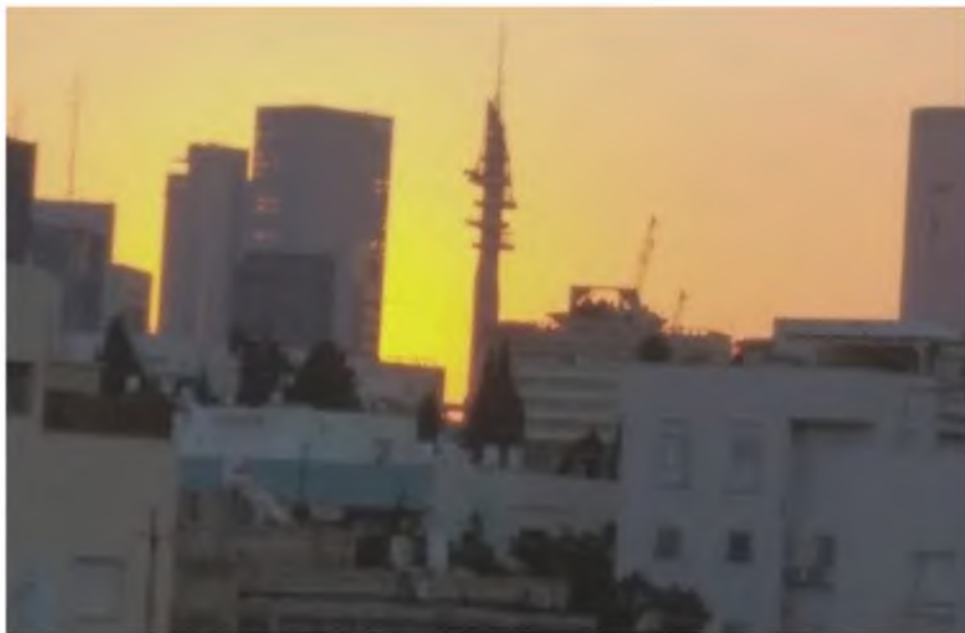
הָיָה לָנוּ דְבוּר שְׁפָתִים.
מְדוּכָבוֹת אֶהְבֶּה. עַד
שֶׁנִּשְׁבְּרָה וְהוֹדַתָּה.

וְאִז נִהְיָה לָנוּ דְבוּר
בְּמִקּוֹם שִׁישׁ שְׁפָתִים
וְאִין דְבוּר
וּמִיִּתְרִים
מִלְבַּד אֲנֻקַּת אֱלֹמִים
בְּעִנּוּגִים.

אַחַר עָמַד בִּינֵינוּ סוּד.

וְלֹא הָיָה לָנוּ דְבוּר
לֹא שֶׁל מַעֲלָה
וְלֹא שֶׁל מִטָּה

וְלֹא הָיָה לְעוֹלָם עַל מָה
שֶׁיֵּעַמֵּד

שמש עולה בשמי תל אביב

צילום: ח.ג.

שחר תל-אביבי

בשחר שעה שבה האור המצחקק עדין מתלמד להכיר את עצמו
ולהדס כתינוק על ראשי גגות ומלאכי שמרטף מנמנמים שנרדמו
מול הטלויזיה האלהית אווזים באצילי זרועותיו שלא
יפל בעוד הוא גדל במהירות בולע בכלמוס גרגנטואי
שדות, מכוניות, אטריות כבישים, ועצמות עסיסיות של
משכימי רויץ עד שהופך לרובוטריק בקר תפלצתי קינג
קונג כזה ששובה את השמש כיפיפיה התורנית שופעת
השד הזהב ושואג במיתרי אור מסנורים ומהדהדים
פיציקטים של חם מנשא בגופות בני אדם קטנים ונלעגים
כאלה שמנסים להתיר את שרוכי השנה שהסתבכו באדיס
ספרינט שלהם שיחזיקו בו לפני שיגרס אותם בכפות שעירות
של שרב מקדמה על חשבון התפת הערוכה להם בשעה הזאת
שבה אני נובר במגרת החשך מחפש את גופך ואת גופי כתיר
המערבל את קרבי מזודתו כדי למצא את דרכונו ולהוכיח
שהוא קים כזה לא משהו אבל בכל זאת ומתר לו לישן עוד
קצת במערת החרף הקיצי של שמיכת נוצות האוז שאיש
אינו שומע את געגועיה וגעגועיה עד שהאור יאתר את שניהם
וישחט אותה ראשונה כשהוא משליך אותה מעליו כמו לומר
מה לי ולה מה לי ולי